

Olvasóinknak áldott karácsonyi ünnepet és boldog, sikeres új évet kívánunk!

ÉR HANGJA

X. évfolyam,
11. (117.) szám
2019. december

HAVILAP

7 ÉR hangja – egy évtizednyi folyamatos tájékoztatás

Részesedés a varázslatból

Minden résztvevő számára az év ünnepe lett a IV. Adventi Érmelléki Fonó

Mézeskalácsillat, mosolygó arcok, a felfedezés örömétől csillogó gyermekszemek, csilingelő hangok, türelemmel hozzáértéssel irányító felnőttek tekintetek... Nem, ez még nem Karácsony, hanem az Érmelléki Fonó, mely már négy éve szorosan hozzátartozik az advent időszakához. A székelyhídi múzeumba érkezőt varázslatos hangulat fogadta december 7-én, amit leírni hasztalan próbálkozás lenne, hisz a varázslat akkor történik meg, ha részese vagy.

Múltidéző mesterségek

A gondos kezek által berendezett, ünneplőbe öltöztetett Szent László-aulába lépőt Dormány Lajos makettjei fogadták, egy tornácos parasztházzal, csúrral, szekérrel, működő kerek kút-tal berendezett tanya látványa idézte a nem is nagyon távoli múltat. Az aprólékos munkával készített modellekbe belefeledkező nézelődő fülét korongozógép hangja ütötte meg. László Attila fazekasmester, keramikus körül egész nap nagy csapat gyermek várt sorára. Irányításával a vizes, pacsmagos apró kezek érintése nyomán a forgó agyagtömb tányérkává változott. A masina mellett lévő asztalnál a „csak sárból” gyurmázni lehetett, két lépéssel to-

Alkotnak a fúrge ujjak Braun Ildikó és Major Anikó gondos segédletével

vábbmenve a „szurkálók” munkálkodtak. Faragó Emese óvó néni felügyelete alatt a nemzeles technikájával ismerkedtek a gyermekek.

A formára kerekített színes gyapjút mosogatószivacsra helyezve indulhatott az akció. A nemzeles tüvel addig kellett az anyagot szurkálni, míg az apró szálak tömörültek, így születtek a pöttyökkel ékeskedő karácsonyfadíszek.

A teret mézeskalács illata lengte be. A magokkal díszített harangocskák, csillagocskák, fenyőfák igen ízletesnek bizonyultak, készítésük fortélyait a létavértesi Rozsnyai István Muzeális Gyűjtemény munkatársai, Kővári Emese és Jenei Szabina hozták el és osztották meg. E csapat harmadik tagjával, Jenei Alexandrával az előbb szépen megfestett üvegekbe gyertyát lehetett önteni.

Nagyanyáink hagyatéka

A kukoricamorzsolás igen vonzó tevékenységnek bizonyult. Pár percre mindenki leült a Nagy Attila és családja adományaként érkezett szalmabálákkal berendezett sarokba, hogy kipróbálja ügyességét kézzel vagy fejtővel, a Vigh Viktória nagymamájától kapott tengerin.

Az elkészült nagymennyiségű levesbe valót idén a baptista gyülekezetnek ajándékozták

Fejlesztünk és fejlődünk (1.)

Az elmúlt év során számos fejlesztés, helyreállítási munkát helyszínevé vált Székelyhíd.

Tavasza kész a színház

A színház felújítása pár hónapja kezdődött el, a nagyváradi Simbac cég munkatársai a napokban bontották el azt az állványt, mely segítségével elkészült az épület új főhomlokzata. Körülbelül harminc munkás dolgozik nap mint nap azon, hogy Székelyhíd e kulturális központja régi fényében, de újabb, impozánsabb formájában pompázhasson. Már 2007 óta voltak törekvések arra vonatkozóan, hogy ez az épület megújulhasson. Városunk két pályázata részesült pozitív elbírálásban, de végül nem valósultak meg, mivel a különböző választások meghíúsították terveinket. 2015-ben az Országos Befektetési Ügynökség újra lehetőséget adott Székelyhidnak, ezúttal pedig el is kezdődtek a felújítást övező eljárások. „2017 májusában sikerült építkezési engedélyhez jutnunk, majd tavaly decemberben a kivitelezési határozatot is kézbe vehettük, és elkezdődhetek a munkálatok. A modernizált épület 375 férőhelyes lesz, három-, illetve ötszemélyes páholyok fognak hozzájárulni ahhoz, hogy a színház minden modern igénynek eleget tegyen” – nyilatkozta lapunknak Béres Csaba polgármester.

A városvezető az épület jövőbeli rendeltetését is eszeltte: „Arra fogunk törekedni, hogy a létesítmény ismét városunk kulturális közegévé váljon: az épületben fog üzemelni a városi könyvtár, éves színházi bérleteket fogunk eladásra bocsátani és havonta legalább egy produkciónak fogunk színteret biztosítani, hogy ne csak a felnőtt lakosságot, hanem az iskolásokat is bevonjuk a színházi, humorszínházi és egyéb előadásokra.

IX. KARÁCSONYI VÁSÁR SZÉKELYHÍDON – 2019. december 17–23.

December 17., kedd

16.00 nagykágyai, érolaszi, érköbölküti, székelyhídi iskolások, óvodások műsorai
19.00 Sanzon Együttes – karácsonyi koncert

December 18., szerda

16.00 csokalyi, székelyhídi iskolások, óvodások műsorai
17.00 csokalyi Fényes néptáncsoport
19.00 a Székelyhídi Törekvés utánpótláscsapatának ügyességi bemutatója
19.00 Phoenix-sportbemutató

December 19., csütörtök

16.00 hegyközszentmiklósi iskolások, óvodások műsorai
19.00 játékonysági koncert Noel

megsegítésére a múzeumban; közreműködnek: Béres Csilla zenepedagógus, Péter Tibor kántor és a Nagyváradi Művészeti Középiskola diákjai

December 20., péntek

16.00 székelyhídi iskolások, óvodások műsorai
18.00 könyvbemutató a múzeumban – Boros József: *Lidércfény a lápon*
19.00 Tini Dance Center Show
19.00 ünnepi borkóstoló a polgármesteri hivatal dísztermében

December 21., szombat

16.00 kiemelkedő eredményt elért sportolók díjazása – múzeum
18.00 székelyhídi Zajgó néptáncsoport

19.00 Búzavirág Népdalkör, Halleluja református egyházi kórus, katolikus egyházi kórus

December 22., vasárnap

16.00 aranylakodalmások köszöntése – múzeum
18.00 Gyermekmozi: *Csillaghercegnő* – múzeum
19.30 Nagyléai Csillagjárók betlehemes műsora
20.00 Enemy Dance Family és Let's Dance

December 23., hétfő

19.00 Tini Dance Center Show
20.00 VASTAG TAMÁS-koncert

A szervezők a programváltoztatás jogát fenntartják!

Köszöntő

Lassan elmúlik 2019 is, és megérkezik Karácsony, mely nemcsak Jézus születésének, hanem a család, a békesség, az öröm, és a szeretet ünnepe is egyben.

Az ünnepváró időszakban számtalan programon, rendezvényen vehettünk részt, s eközben nemcsak testünket öltöztettük ünneplőbe, hanem lelkünket is.

Karácsonykor a lelkünk megtelik szeretettel és meghittséggel, mert hiába a feldíszített fenyőfa, az ajándékok sokasága, ha hiányzik a szeretet, nem lesz teljes az ünnep.

Ilyenkor erősebben érezzük, hogy szükségünk van egymásra. A karácsonyfa alatt teljesedjen ki lelkünkben a szeretet és a béke.

Kívánjuk, hogy a kereszténység legszebb, legszentebb ünnepén felejtünk el minden bajt, gondot, bánatot, szeressünk, öleljünk, és nagyon-nagyon örüljünk, hogy együtt lehetünk!

Aldott, szeretetteljes, meghitt, boldog karácsonyt és egészségben, sikerekben, eredményekben gazdag boldog új esztendőnt kívánunk Székelyhíd és a hozzá tartozó települések minden lakójának!

BÉRES CSABA polgármester és CSUKA JÓZSEF alpolgármester

Csodavilágot teremtettek díjazott mesealkotó, -író kisdíákjaink

„A mese világában a csoda természetes dolog, a földi élet törvényei nem érvényesek és a világ hibáit ki lehet javítani – következésképpen egy jobb világot épít az, aki naponta elővas egy mesét vagy akár meseírói tehetséggel bír.”
 (F. Diósszilágyi Ibolya tanár, ifjúsági író)

Különdíjat nyert mindhárom Bihar megyei résztvevő, a székelyhídi Bede Anna Eszter (aki dicséretben is részesült) és Nica István Csongor, valamint a nagyváradi Pojar Forausberger Tamara a mesealkotó, meseíró negyedik osztályos tanulók számára meghirdetett, XVI. Aranytoll – F. Diósszilágyi Ibolya emléktárgyversenyen. Közel négyszáz tanuló nevezett be Románia tizenhárom megyéjéből és Magyarországról a nagyváradi Pertinax Egyesület vetélkedőjére, a november végi döntőre 31 tanuló kapott meghívást. Az Ady Endre Elméleti Líceum dísztermében a regisztráció után kezdődött a versenyzők mesés bemutatkozása. A kis meseíróknak a megyei selejtezőn megírt meséjük egyik szereplőjévé kellett átváltozniuk. Jelmezbe öltözve mutatták be a meséjüket a közönségnek prózában, versben vagy énekelve. Habár a bemutatkozó előadások nem számítottak bele a verseny kimenetelébe, a jelenlévők leleményes színpadi produkciókat láthattak. A verseny első napja a rendezvényre meghívott pedagógusok szakmai megbeszélésével zárult.

Másnap, szombat délelőtt újabb meséket alkottak a résztvevők, a verseny feltételeit Tunyogi Katalin szervező, a nagyváradi Szacsvey Imre Általános Iskola tanítónője, a Pertinax Egyesület elnöke ismertette. Tíz megadott szó felhasználásával olyan mesét kellett írni az alkotók, amelybe ők is bele kellett kerüljenek. Nem volt könnyű dolguk a gyerekeknek, hogy egy mesé-

be szöjék a következő szavakat: hólégballon, pirkad, lomb, szalag, ellilan, nyugtalan, csalafinta, gőzölgő, öntöz, szövőszék.

A meseírást befejező gyerekeket és azoknak a vendégek elszállásolásában segítő családoknak legfiatalabbjait logikai játékokkal várta Bozga Istváni Lilla tanító néni, majd Bacsó Erika, a paptamási Gilice Néptáncsoport vezetője népdalokkal, népi gyermekjátékokkal és táncszízzel szórakoztatta őket.

A Zsigmond Emese, a Napsugár című gyermeklap főszerkesztője vezette héttagú pedagóguszsűri (Alföldy Andrea, Búzasi Noémi, Halász Tünde, Szántó Ildikó, Székely Anna és Szilágyi Mária) érdeklődve olvasta a gyerekek munkáit és a díjkiosztó gála kezdetére meg is született a döntés.

A díjkiosztás ünnepélyes keretek között zajlott. Színvonalas műsorral szórakoztatták a fellépőket a Pacsirták Néptáncsoport, az Art Dance táncsoport és a Szacsvey Imre Általános Iskola kicsi kórusának tagjai.

Az első díjat a háromszéki Szent Ágnes kapta, második lett Melán Tamara (Szatmár megye), harmadik helyen végzett Jánosi-Rancz Andrea Maros megyéből. Bede Anna Eszter dicséretben részesült, hat másik versenyzővel együtt.

Több különdíjat is osztottak a kiváló eredményt elért gyerekeknek, a bihari résztvevők a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat különdíját kapták jutalmul.

A döntőn született mesék nyomtatásban is megjelennek majd az Aranytoll következő kiadványában, amelyből a jövő meseírói tiszteletpléjának fognak kapni.

Köszönet a szervezőknek és a felkészítő pedagógusoknak. A gyerekeknek további sok sikert és kitartást.

PÜSÖK JULIANNA tanítónő

Az érmelléki díjazottak meséi nyomtatásban is megjelennek

A környezetvédelem fontosságára hívták fel a diákok figyelmét

A diákok betekintést nyerhettek környezetünk állapotának ember által okozott romlásába

A környezetvédelemre buzdította az Ér Hangja Egyesület három fiatal önkéntese a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum felsőbb osztályainak diákjait Mikulás hetében. A fiatalok a környezetszennyezés hátrányait mutatták be az osztályoknak, ezzel is próbálva őket rávenni a környezetvédelem fontosságára. A középiskolások az eddigi ismereteik bővítésével betekintést nyerhettek abba, hogyan is romlik a környezetünk állapota az emberi tevékenységek miatt. Éles képet kaptak arról, hogy mi történhet, ha ez továbbra is így folytatódik. Többben őszintén beszéltek rendszeres szemetelésükről, önkénteseink rávilágítottak arra, hogy ezzel nem csak a saját, hanem utódaik jövőjét is kockáztatják. A diákok kisebb-nagyobb sikerrel, de elgondolkodtak azon, hogy az ő kezükben is van Földünk sorsa. A világunkat a rohamosan növekvő környezetszennyezés miatt fenyegető tudatosító pedagógusok szívesen adták át az óráikat nekünk. Önkénteseket is ígérték az Ér Környezetvédelmi Egyesület számára iskolánkból.

A bemutató után az önkéntes fiatalok elégedetten távoztak a termekből. Felkeltették az is-

A pedagógusok önkénteseket is ígérték az Ér Környezetvédelmi Egyesület számára

kolások figyelmét, bíznak abban, hogy a tanulók ezentúl nagyobb hangsúlyt fektetnek környezetük védelmére.

BABAN LETICIA

Adventi sürgés-forgás a csokalyi reformátusoknál

Adventi vásárt rendezett a csokalyi református közösség advent első vasárnapján a gyülekezet közösségi termében. Az istentiszteletre távozva a hívek útja a helyiek között „emeletes iskolaként” ismert épületbe vezetett, ahol a lelkesen és szeretettel előkészített kézműves termékekkel és finomságokkal terített asztalok várták az adventet ünneplőket. A megvásárolható termékek között mézeskalácsok, karácsonyfa díszek, fahéjas pörkölt dió, asztali díszek, adventi koszorúk voltak izléselesen sorakoztatva, jelképes összegekért. Ezeket az óvodások és konfirmálók mellett – az idei esztendőben először – a barkácskörben tevékenykedő asszonyok készítették elő. A terem másik oldalában meleg tea és forralt bor, fánk és lángos várta az időseket és fiatalokat. A befolyt összeget, mint minden évben, idén is a gyermekfoglalkozásokra fordítják.

Advent harmadik vasárnapja ennél is mozgalmasabb tel. December 14-én délután a szatmárnémeti Szegletkő nevű

dicsőítő zenekar adventi koncertjét hallgathattuk a csokalyi református templomban. A koncerten összegyűlt perselypénzt az érkörtvélyesi Ölyüs Noel gyógyíttatására ajánlották fel.

A másnapi gyülekezeti ünnepen Isten egész éves áldásaiért adtak hálát, különösen az egyházközösség közösségi épületének teljes külső felújításáért. Az elmúlt két évben új lemezfedélre cserélték a száz évesnél régebbi cseréphéjazatot, illetve újravakolták az emeletes épületet. Az ünnepi istentiszteleten Bara László, az Érmelléki Református Egyházmegye főjegyzője hirdette Isten bátorító adventi üzenetét. Az eseményen jelen voltak a csokalyi görög katolikus közösség tagjai mellett az önkormányzati és a Bihar megyei elöljárók is, akiknek anyagi támogatása nélkül nem valósulhatott volna meg az épület felújítása. Az alkalom közös gyülekezeti ebéddel zárult, melyre minden jelenlévőt szeretettel meghívtak.

TOKÁR SÁNDOR lelkész

Advent regnum tuum

jegyzet

Advent, a várakozás időszaka... Ha jobban belegondolok, ez inkább az indulás időszaka. Előbb nekem kell elindulni, lelkeim tárt kapuin át... Nem egyedül megyek, ott van velem Ő, hisz megígérte („Én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet.” Zsolt 73,23). Amikor először nyitottam ajtót, s hívtam: gyere, légy vendégem... azóta Nála vendégeskedek. Néha arra kérem, hunyjon szemet... (bújócskát játszanék?) Belevesszek az életbe, de Ő mindig megtalál. (Szelid szemed, Úr Jézus, jól látja minden vétkeket...) Ég az adventi koszorún az első láng, ima száll: „Békíts ki Magaddal s magammal, Hiszen Te vagy a Béke.” Amikor szívem telve nyugalommal, akkor vagyok az úton, hittél a Szeretet felé, jó szóval, simogatással, odafigyeléssel vagy csak egy mosollyal, köszönéssel a másik ember felé... És nem egyedül, ehhez én kevés vagyok, gyarló, önző és sorolhatnám még. Esendő vagyok, ugyanilyen a velem szemben álló (de jó lenne ezt nem elfelejteni a mindennapok tülekedésében...). Nézem a lángot (az anyákák közül, amiket anya kapott tőlem ajándékba az évek során, három ott díszleg az adventi koszorún, hárfával, lanttal, hegedűvel), hallom a szót, és azt mondom: van remény, engedd, hogy hordozzon, engedd, hogy töltsd el szíved, lelked és életed. Áldott várakozást vagy inkább indulást mindenkinek.

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

Fejlesztünk és fejlődünk (1.)

Az elmúlt év során számos fejlesztés, helyreállítási munkát helyszínévé vált Székelyhid

1 A kicsiknek bábos műsorszámokkal fogunk kedveskedni, de jótékonyági rendezvények is teret fognak itt kapni” – mondta. A színház beláthatóan jövő év áprilisára készül majd el.

Uzoda diákoknak... és mindenkinek

Építkezési munkálatok folynak a Petőfi Sándor Elméleti Líceum szomszédságában is, ahol az uzoda téglafala már részben áll és a kör alakú ablakainak is megvan már a helye. Az építmény, akárcsak a fentebb említett színház, arra fog szolgálni, hogy Székelyhid városiasabb kinézetet kapjon. A beruházást a Bihar Megyei Tanács teszi lehetővé és az alárendeltségében működő Hosszú Távú Fejlesztési Ügynökség felügyeli. Habár eredetileg január 5-én kellett volna átvenni a kész épületet, a határidő tolódik, de a polgármester bízik abban, hogy május 15-én átvághatják az átadási szalagot. Reményei szerint a település 10-15 km-es vonzáskörzetéből fognak ide járni felnőttek és gyerekek egyaránt. A létesítmény elhelyezése nem véletlen, hiszen az a cél, hogy városunk diákjai megtanulhassanak úszni, akár az iskolai tanmenet keretében is. Így a tanórák alatt a medencék az oktatási intézmények diákjai és pedagógusai számára lesznek fenntartva. A felnőttek reggel hat és fél nyolc között, valamint délután járhatnak majd úszni.

Tehermentesíti a közlekedést az elkerülő út

A Közúti Infrastruktúrát Kezelő Országos Társaság (CNAIR) közreműködésével az elkerülő út befejezésében is újra bizakodhatnak a székelyhídiak. A közbeszerzési eljárást követően szeptember 30-án aláírták a már végbe ment munkálatok helyreállítását és a fennmaradó műveletek kivitelezését célzó szerződést, melynek értéke 42,8 millió lej (áfa nélkül). A 7623 méteres útszakasz egy év alatt fog elkészülni, és hároméves garancia lesz érvényes rá. „Az elkerülő út napi több mint hater

Az elkerülő út napi több mint hater ezer autót áthaladásától mentesítene közösségünket

Beláthatóan jövő év áprilisára készül majd el a színház

autó áthaladásától mentesítene közösségünket, melyből ezerkétszáz, azaz húsz százalékos teher szállító jármű” – tette hozzá Béres Csaba.

Aláírták az ipari park kivitelezési szerződését

Ahhoz, hogy településünk kellőképpen fejlődjön, nélkülözhetetlen a befektetők bevonása is. Ugyanakkor számukra megfelelő körülményeket kell biztosítani, hogy egy beruházó egy adott települést válasszon ki telephelyül, vállalatának létrehozására és gördülékeny üzemeltetésére. Székelyhid is lépést tesz afelé, hogy kereskedelmileg vonzó várossá váljon, hiszen 50 000 négyzetméternyi természetbeni hozzájárulással társult ahhoz a Parcuri Industriale Bihor Rt. vállalathoz, melynek részvényese a Bihar Megyei Tanács és amelynek köszönhetően november 12-én aláírták az ipari park kivitelezését lehetővé tevő szerződést, melynek összértéke 2,5 millió lej (áfa

nélkül). A licitet egy két vállalatból álló társulás nyerte (a nagyváradi Drumuri Orășenești Rt. és a bukaresti Luxten Lighting Company Rt.). Nekik a kivitelezési határozat kézbe vételétől kezdődően egy év alatt kell véghezvinni-

Városunk 10-15 km-es vonzáskörzetéből fognak az uzodába járni a felnőttek és gyerekek

Az ipari parkkal Székelyhid lépéseket tesz afelé, hogy kereskedelmileg vonzó várossá váljon

Összefogás Noelért

Jótekönykodva csúszdázta a petőfis kisiskolások, óvodások

Egymást váltva csúszdázta a Petőfi Sándor Elméleti Líceum óvodás és kisiskolás csoportjai a sportszarnokban december 4-5-én két színes csúszdás légváron, miközben lehetőségük szerint adományozták a SMA 1 gerincereditű izomsorvadással küzdő érkörtvélyesi Noel kezeléséhez. A székelyhídi, olasz és csokalyi osztályok átlagosan fél órán át vehették birtokukba a légvárat. Az akció révén a pedagógusok az

adományozás fontosságára nevelték a tanulókat. A kétnapos program során 3629 lej gyűlt össze, melyet a Noel megsegítésére létrehozott alapítvány számára utaltak át. Az akció Székelyhid polgármesteri hivatala és a középiskola közös szervezésében valósult meg. Köszönet jár minden jótekönykodó gyerekek és szülőnek, Nyúl Ferencnek a csúszdás légvár használatának felajánlásáért és Püsök Julianna tanító néninek a lebonyolításért.

Sok kicsi sokra megy

Nemcsak pénzzel jótekönykodnak a petőfis kisdiákok, hiszen van olyan osztály, amely

kupakokat is gyűjt Noel megsegítésére. Sok kicsi sokra megy, így bármilyen jótekönykodó kezdeményezés hozzájárulhat ahhoz, hogy a kisbaba közelebb juthasson a gyógyuláshoz.

Jótekönykodjunk tovább és tovább!

Székelyhid polgármesteri hivatala szeretettel vár mindenkit a december 19-én, csütörtökön megrendezendő jótekönyvsági koncertre, mely során ugyancsak Noel számára gyűjtik az adományokat. A 19 órakor kezdődő ese-

meny felépítési munkálatokat. Az ipari parknak szánt ötektáros területen a megbízott konzorciumnak ki kell alakítania a belső úthálózatokat, a belépési pontokat, a parkolókat, járdákat és buszmegállókat, az alacsony feszültségű villamos berendezéseket, a megvilágítást, a vízellátást és a háztartási és esővízelvezető hálózatokat, a tűzoltó készülékeket.

További beruházások

A Vidéki Beruházások Finanszírozását Elősegítő Ügynökség (AFIR) is különböző beruházási projektek megvalósulását teszi lehetővé településünkön. A székelyhídi polgármesteri hivatal kiegészítő megvásárlását előirányzó pályázata részesült pozitív elbírálásban. A beszerzett eszközök (fünyíró kistraktorok, sövényvágók, lombfúvók) hozzájárulnak a zöldövezetek (focipálya, parkok) megfelelő karbantartásához. Ugyanakkor egy másik pályázat keretében a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum olyan felszereléseket tud beszerezni, melyek révén korszerű műhelyt, konyhát és étkezdét tud kialakítani és üzemeltetni tanulóinak számára.

A havilap következő lapszámában az aszfaltozások, a szociális központ, bölcsőde és ANL-lakások építése, a kulturális élet, az oktatás és egyéb szempontok is terítékre kerülnek majd.

ANTAL NOÉMI

Ünnepi gondolatok

„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” (Mt 3,3/b)

Kiáltó szava hangzott a pusztában. Kiáltók szava hangzik az üresedő templomokban, kiszáradt, pusztává vált emberi szívekhez: „Készítsétek...!” Ég az adventi gyertya, jelzi, hogy itt az ideje a készülődésnek. Azonban nem mindegy, hogy mire készülünk, mit készítünk elő.

A karácsonyi készülődés alatt nagyon sokan azt értik, hogy körülbelül december második felében megkezdik a fenyőfakeresést, díszek válogatását, ajándéktárgyak beszerzését, a sütés-főzéshez kellő alapanyagok megvásárlását, s aztán a karácsony előtti pár napban minden erejüket összeszedve jöhet a takarítás, főzés. Nem hinném, hogy bárki is úgy érezné, ezzel valóban az Úr útját készíti elő. A lényegét kezdjük elveszíteni, vagy már el is veszítettük!

Fontos a gyermekünk öröme, szereteteink boldogsága, az ünnepi ruha, a szépen feldíszített fenyő és a sok-sok izzótól villogó ház és udvar. Fontos az ételektől roskadozó asztal, a barátokkal, komákkal való találkozás, evés-ivás, bulizás... s a lényegről elfeledkezünk: kit ünneplünk? Kinek az érkezését? Kinek a születését?

Az adventi időben, az emberek kapkodását, idegességét, egymáshoz való türelmetlenségét és főleg a lényegről való elfeledkezését látva, kényszeresen eszembe jut Kodolányi János írónak *A keresztelő* című, döbbenetes novellája. Megszületik végre az első gyermek a nagyszülő családban. Ahogy hazajönnek a templomból a keresztelőről, az anyai leteszi a vendégszoba díványára a pólyás gyermeket, mondván, majd a nagymama beviszi a maga szobájába. Ám a nagymama ezzel-azzal el van foglaltva, s jönnek a vendégek, már egy kicsit „kapato-

san”, és mivel az előszoba fogasa megtelt, az ágyra dobják bundáikat, észre sem veszik, hogy ott van a pólyás is. Mire a keresztelési ünnepség véget ér, és ünneplik az újszülöttet, megfullad a gyerek. Megrendítő ez a Kodolányi-novella, de ugye értjük, miért idéztem föl? Annyi mindent „rádobálunk” a karácsonyi ünnepre, hogy észre sem veszünk: megfullad a gyermek, elveszítjük a lényegét. Mert a karácsonyi ünnep lényege: az értünk megszületett kisgyermek, Jézus Krisztus!

„Készítsétek az Úr útját”, és ne a sajátotok útját!

Vigyázzunk, hogy a „nagy készülődés és ünnepelés ideje alatt”, el ne feledkezünk a GYERMEKRŐL, a LÉNYEGRŐL, JÉZUS KRISZTUSRÓL! Istentől megáldott, szeretetteljes karácsonyi ünnepet és boldog új esztendőt kívánok mindenkinek! Őszinte szeretettel,

RÁKOSI JENŐ református esperes-lelképásztor

Jó néhány Karácsony van már mögöttem és tapasztalom, hogy az ünnep köré mesterségesen gerjesztett hisztéria elérte a Jézus által világ fejedelmének nevezett Sátán célját. A Názáreti küldetését, már vallásos berkekben sem értik és becsülik igazán Engedjétek meg kedves testvéreim és barátaim, hogy a Karácsony közeledtével néhány Bibliából összeollózott kirakós játékként összerakott idézettel vázoljam az ünnep kozmikus jellegét.

• „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő megszületett Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

• „Ő ugyan a világ teremtése előtt kiválasztott, de az idők végén jelent meg tiértetek.” (1Pét 1,20)

• „Pilátus ezt mondta neki: »Akkor mégis király vagy te?« Jézus így válaszolt: »Te mondd, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyítást tegyek az igazságról.« Pilátus így szólt hozzá: »Mi az igazság?«” (Jn 18,37–38)

• „Én világossággal jöttem a világba, hogy aki hisz énbennem, ne maradjon a sötétségben.” (Jn 12,46)

• „Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.” (Jn 6,37)

• „Ne nyugtalankodjék a szívetek, higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok lakóhely van, ha nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha majd elmegyek, és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” (Jn 14,1–3)

Isten Fia biztat minket, hogy legyen erőtaralékunk és mindent kibírva, ami az élettel jár, megérkezzünk a dicsőségre, hiszen erre teremtett bennünket. Kellemes ünnepet és boldog új évet kívánok!

BALLA FRIGYES vallásánár,
baptista igehirdető

„Harmatozzatok, magasságos egek, s a felhők hozzák az Igazat!”

Ismét advent van. A várakozás ideje. Mi várjuk az Istent, várja a természet, sóvárog utána. Mi ez az idő? A találkozás ideje. A találkozás előkészülete. Amiért a világ teremtett, amiért élünk, amiért Jézus megváltott minket, megtestesült. Minden itt van. Vajon van-e ember, aki fel tudja mérni a súlyát ennek a találkozásnak? Lehetséges-e eléggé felkészülni rá? Amikor olyan vendég érkezik, akit nagyon várunk, de még inkább szeretünk, akkor mindig kapkodni kezdünk: ezt is meg kell csinálni, ott is egy kis kosz, vettem-e mindent... De ha egy jó barát érkezik, akkor őt úgy is fogadhatjuk, ahogy hétköznap élünk. Előtte nincs mit szégyellni, mert szinte családtag. Jézus barátainak mond minket. Elfogadjuk a barátságát? Tudunk nyugodtan ajtót nyitni vagy még mindig a részletek aggasztanak? Isten „messziről” jött hozzánk, sok áldozatot vál-

lalta értünk. Bízunk ebben a vállalásban! Bízunk Benne, és tárjuk fel előtte lelkünk hétköznapjait, hogy maga a találkozás, az ő jövelete lehessen az ünnep, amely átalakít minket. Amely erővel tölt el.

Amikor átéljük a megtestesülés ünnepét, benne minden apró gesztussal, mint a karácsonyfa, az ajándékok, a szereteteinkkel való együttléttel, jelenjen meg az ünneplés is. Ne a részletekre figyeljünk, hanem a Vendégre! A versenyzők sokat küzdenek azért, hogy jól tudjanak összpontosítani a lényegre. A mi adventünk is erről szól: összpontosítást gyakorlunk. Örüljünk a hibáinknak, mert utat mutatnak a változásra! Örüljünk a sikereinknek, mert továbblépésre serkentenek! Örüljünk az Istennek, mert elfogad és felemel minket! Az ítélet után újra átélhetjük az ajándékozó Szeretet legmélyebb kifejezéseit, tetteit. Kezdjük ezt az új évet összpontosított figyelemmel. Istenbe merülő szívvel és érzékekkel.

KUGLIS GÁBOR római katolikus plébános

Nașterea Domnului este una dintre cele mai mari evenimente pe care îl prăznuiește creștinătatea: căci Dumnezeu s-a pogorât în trup omnesc spre a mântui neamul omnesc. Mântuitorul Hristos ne-a incredințat că suntem veșnici, nu în materie, ci în duh, și că sufletele noastre au porțile Raiului deschise, doar să ne ostenim să ajungem până la ele. În aceste zile sfinte de sărbătoare să răspundem iubirii lui Hristos cu iubirea noastră unul față de altul, față de cei din jurul nostru și mai ales să arătăm iubire frățescă și ajutorare celor săraci, celor bolnavi, celor bătrâni, celor înșingurați și neajutorați, să răspundim în jurul nostru pace și bucurie din pacea și bucuria lui Hristos.

Această sărbătoare este, în același timp, sărbătoarea păcii și a armoniei între oameni. Când pruncul Iisus S-a născut la Betleem, îngerii din cer au cântat „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoire.” (Luca 2,14) Cu prilejul acestei mari sărbători a creștinătății ne gândim în mod deosebit la românii din țară dar și din afara țării, la românii din diaspora. Îi pomenim în rugăciunile noastre și trebuie să arătăm semne de frățietate și de comuniune românească.

Cu prilejul sărbătorii nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, anului nouă și dorim tuturor sănătate și mântuire, binecuvântare, pace și bucurie, întru mulți fericiți și binecuvântați ani!

preot paroh ortodox **DRD. VLAD SERGIU ȘUTEU** ortodox pap

Az Úr Jézus születése az egyik legnagyobb esemény, amelyet a vallás megünnepel: mivel Isten emberi testbe érkezett, hogy megváltsa az emberiséget. A Megváltó, Jézus azt a bizonyosságot adta nekünk, hogy halhatatlanok vagyunk, ugyan nem testben, hanem lélekben és a lelkünk számára nyitva állnak a Mennyország kapui, csak ne feledjünk el arra törekedni, hogy elérjünk odáig. Ezekben a megszentelt ünnepi napokban nagyon fontos, hogy Jézus szeretetére az egymás, a körülöttünk élők iránti szeretettel tudjunk válaszolni, és főként az, hogy testvéri szeretettel tudjunk a szegények, betegek, öregek, magányos és elesett embertársaink felé fordulni. Az, hogy békét és boldogságot adjunk másoknak abból a békéből és szeretetből, amit az Úr Jézus adott nekünk.

Ez az ünnep többek között a béke, az emberek közötti harmonia ünnepe. Amikor a kisdéd Jézus megszületett Betlehemben, az angyalok az égből énekelni kezdtek: „Dicsőség mennyben az Istennek és béke a földön az embernek.” (Lk 2,14) A kereszténység ezen nagy ünnepének alkalmából nagy szeretettel gondolunk határokon innen és túl élő honfitársainkra, imáinkba foglaljuk őket és igyekszünk kimutatni irántuk érzett testvéri szeretetünk.

Jézus Krisztus születésének és az új év ünnepe alkalmából mindenkinek egészséget, áldást, örömet, békeséget kívánok!

A karácsony szavunk értelmezve jelenti a téli és a nyári napfordulót. A 'lépő, átlépő' értelemről a 'fordulónap, napforduló' felé fejlődve, de jelenthet rönköt, tuskót, utalva a téli napfordulóra tartott máglyarakás népszokására és a fekete színnel, azaz a sötétséggel és a legrövidebb nappal is kapcsolatos. Összegezve átlépés a sötétből a világosságra, rönkökből álló máglya. Dátuma szerint a legyőzhetetlen Nap és a napforduló megünnepléséhez kötődik. Mennyi gondolatlan kritika zúdul emiatt az egyházra. A természettel együtt élő ember, akit átjárt a füst szaga, íze, érzi a Föld, a Nap, a kozmosz lüktetését, érzi a Teremtő munkálkodását, jelenlétét. Harmóniában él a természettel, felismeri Jézusban az igazi fordulatot, az igazi lobogó tüzet, az igazi Napot, aki nélkül nincs élet. Felismeri, hogy a természet mélyéről ugyanaz a szó hallatszik fel, mint az Ige ajkáról. Megleli a folytonosságot önmaga, a természet és az evangélium között, beáll egy természetes sodrásba, amire mindig is várt, csak úgy egyszerűen. Felismeri az örökzöld égbenyúló fenyőben, az Örökkön Élő jelenlétét, a szelíd Emmánuel. Tiszta víz, levegő, jó étel, harmóniában az éggel és a földdel, így fogadja az alászálló Istent, aki, megtisztítja, felemeli és megszenteli eddigi életét.

Most, a csúcra finomított hazugság korában, mesterséges parfüm, ki tudja milyen hatással, ételnek nevezett valami, szennyezett víz (és folytathatnánk az ismert felsorolást), most mi van? Kit érdekel a valóság, az igazság akkor, amikor az ember tudván tudja, hogy étele itala mérgező, de nemhogy tenne valamit elene, még pénzt is ad érte, most mi van? Amikor olyan törvények születnek, amelyek ellopják a kisember életét, és nem történik semmi ellenreakció, kit érdekel a valóság? Nem a valóság kell, csak egy kis enyhület, abban, ami fáj. Nem tiszta víz, jó étel, igaz kapcsolat, csak egy kis ehető, iható, elvegetálható valami, ami egy picit enyhít. De a legszomorúbb, hogy az embert a magáról szóló igazság sem érdekli, csak az a kis enyhület. Amikor az ember az Istennel nem keresi meg a maga személyes útját, hanem beszerez valamilyen -izmust meg annak tanítóit, akik infantilis szinten tartják, és mindig megmondják, hogy most mit kell csinálni, mit keres itt Krisztus, akiben a valóság van. („a valóság azonban Krisztusé” – Kol 2,17) Kell-e Jézus, az igazi, vagy ebből is van már legyártott hamisítvány? Kinek milyen kell, olyat kap. Kinek kell az, aki azt mondta, én vagyok az igazság? Ha még az igaz szó sem kell. De Ő jön, akkor is, ha mi hátat fordítottunk, azért, mert nem olyan, mint mi. Jön, mert elég erős ahhoz, hogy ha van hit és akarat az ember részéről, akkor a birkákból oroszlanokat, a foglyokból szabadokat, a hazugság szürcsölőiből az igazság szerelmeseit csináljon. Mert élni csak így érdemes.

Krisztus születik! Dicsőítsétek!

ERDŐDI ENDRE
görög katolikus plébános

A varázslat, aminek részese vagy

Minden résztvevő számára az év ünnepe lett a IV. Adventi Érmelléki Fonó

1 Talán páran versenyre is kelttek, ki a gyorsabb. Csuhéból apró bábok, fonatok készültek Bátor Szabolcs tanár útmutatásával. Fafaragó szerszámok kopácsolása jelezte az érdeklődést Szabó Ferenc választott mestersége iránt. Horgolni tanulhattak Braun Ildikótól és Major Anikó Ildikótól az arra vágó kicsik és nagyok. Halmágyi Csaba festő, reklámgrafikus, népi bútorfestő biztos ecsetvonásaival korrigálva csinos tulipános, galambos, búzavirágos festett fakazetták születtek. A felvetett szövőszéken tarka szőnyeg készült, Balajti Irén türelmével és az egymást váltó gyermekek keze munkájával. Székely-Farkas Tia környezetünk megóvásának fontosságáról mesélt a gyermekeknek, miközben karácsonyi üdvözlétek készültek papírmerítéssel. A merítő teknő ki sem látszott a körülötte állóktól. Aszalós Evelin a Take a book online könyvesbolt gyermek- és ifjúsági könyveit hozta kéz közelbe. Boros Ágota tanító néni ásvány- és

A formára kerekített színes gyapjúból pöttyös karácsonyfadíszek születtek

Az Ér Hangja Egyesület asztalánál karácsonyi díszek készültek fapálcikából

közetékszer-készítő asztalánál festett száraztésztából gyöngysort lehetett fűzni, erre is akadt bőven vállalkozó. Már jól bevált munkamegosztással csigatészta készült. Volt aki gyúrta, nyújtotta, vagdos-ta, és akinek kedve tartotta, leülhetett sodorni. Köszönet jár Kaszonyi Eleknek és családjának, akik friss

tyúktöjással támogatták a csigatészta-készítést. A nagymennyiségű elkészült levesbe való idén a székelyhídi baptista gyülekezetnek ajándékozták.

Önkéntesség – segíteni bárki tud

Az idei Adventi Érmelléki Fonó keretét az Ér Hangja Egyesület Erasmus Plus stratégiai partnerségi projektje adta. Az egyesület asztalánál Vigh Viktória és Csorba Roland segítségével fapálcika díszek készültek. Az önkéntes fiatalok a nap folyamán újra és újra körbejárva az asztalokat, lankadatlan szorgalommal s bájos mosollyal kínálták az *Ér hangja*-stúdió bögréiben gőzlgő teával, s szegezteni való tört dióval a vendégeket. Sokan eljöttek, volt olyan tanító néni, akit osztálynyi kisdíjakot kísért, egy sergényi gyermek Edelényből érkezett, a Szent Miklós Görög Katoli-

A papírmerítéssel készült karácsonyi üdvözlétek készítése közben Székely-Farkas Tia környezetünk megóvásáról is beszélt a gyermekeknek

kus Iskolából. Ők a helyi Gyermekek Jézus-otthon lakóinak hoztak karácsonyi ajándékot, és velük együtt

jöttek el a fonóba. A nap folyamán tárt ajtókkal várta látogatóit a múzeum állandó kiállítása, megtekinthetőek voltak az érmelléki népi halászat és vadfogás eszközei.

Amikor a gyermekzsivaj elült, a foglalkozások mestereit terített asztal várta, de jutott az ebédből legalább egy tányér leves mindenkinek. A szervezőcsapat önbeteljesítő jóslatként könyvelheti el az eseményre való felhívás utolsó szavait (számunkra az év ünnepe lesz!), és bátran mondhatják, megérte a szeretettel hívás, várás, a rengeteg munka, ami e nap mögött áll, hisz valóban ünnepnap volt.

Az Ér Hangja Egyesület által negyedik alkalommal megszervezett Adventi Érmelléki Fonót idén a Bihar megyei Szociális és Közösségi Igazgatóság (DSC) támogatta.
RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

A felvetett szövőszéken tarka szőnyeg készül

A szépen megfestett üvegekbe forró gyertyaviasz került

A kopácsoló hangok a gyerekek fafaragás iránti érdeklődéséről tanúskodtak

Apró bábok, fonatok készültek Bátor Szabolcs útmutatásával

A mézeskalács-készítés fortélyait is megtanulhatták a gyerekek

A forgó agyagtömb tányérkává változott László Attila fazekasmester irányításával

Sziaztok Pajtikák!

Hamarosan itt az év vége. Biztos vagyok benne, hogy a Mikulás mindannyiótokhoz eljutott. Izgottan várjátok már a Karácsonyt és a szilvesztert. A rajzaitokból és az írásaitokból kiderült számomra, hogy nemcsak az ajándékok fontosak nektek, hanem megér-

tették a Karácsony valódi üzenetét is. Alig várjátok már, hogy az ünnepek alatt több időt töltsétek a családtagjaitokkal, szeretteitekkel. Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok mindenkinek!

KÓPÉ

JEREMIAS VANDA JAZMIN (0. D o.)

Kedves Jézuska!

Ha látod a levelem, akkor tudom, hogy itt vagyok.

Szeretnék egy laptopot, mert a régit valaki leöntötte vízzel. Szeretnék a húgomnak egy Barbie-játékot és a bátyámnak egy új telefont, mert tudom, hogy szeretne egyet. Anyukámnak szeretnék egy konyhakészletet és apukámnak pedig egy új szekrényt, hogy a szeretteimnek is legyen meglepetés.

Ezúttal Karácsonyig megpróbálok jó lenni, mert én hiszek benned. Köszönettel:

 VADKERTI ANDRÁS RICHÁRD
 (IV. B osztály)

Kedves Angyal!

Nagyon kedves vagy és jószívű. Szeretném, ha ebben az évben is hoznál ajándékot. Ebben jó gyerek voltam. Szeretném, ha meglepetés lenne az ajándék, ha kapok. Szeretnék még szeretetet és boldogságot. Azt is szeretném, hogy a szüleimnek is hozz ajándékot, mert ők is jók voltak. A mamámnak is hozz valamit, mert ő is jó volt. A szeretteimnek is legyen meglepetés.

Az a lényeg Karácsonykor, hogy jól érezzük magunkat az egész családdal.

 NICA ISTVÁN CSONGOR
 (IV. B osztály)

GAVRA SÁMUEL CARLOS (III. E o.)

TALPAS MÁRIA (0. D o.)

DOMBI ERIK (0. D o.)

Kedves Jézuska!

Én az idén nagyon jó voltam, de rossz is. A kis-húgommal sokat játszottam a Gazdálkodj okosan játékkal, amit ezelőtti évben kaptunk. Mamámnak és anyukámnak is segítettem. Min-

den reggel, amikor van kedvem, be szoktam vetni az ágyamat. Szeretnék kérni egy társasjátékot, amivel a családom és én tudnánk játszani. Szeretnék még kérni egy karácsonyi színezőt rénszarvasokkal manókkal és mindennel.

Ennyi lett volna a kérésem és idén is igyekszem jó lenni.

Boldog Karácsonyt mindenkinek!

 SZEGECS ALEXANDRA
 (IV. B osztály)

ZÁMBÓ ÁLDÓ (III. E o.)

VARGA ERIK DÁVID (III. E o.)

NAGY KRISZTIÁN (0. D o.)

Kedves Jézuska!

Remélem eljut hozzád ez a levél, mert azt szeretném mondani, hogy idén anya, apa és én szeretnénk feldíszíteni a karácsonyfát. Ugye nem baj? Szerintem szép az is, amit te hozol, de az is szép lesz, amit mi díszítünk. Arany és fehér díszek lesznek a fán.

Azért nem írom meg, hogy mit kérek, mert még nem tudom. Az otthoni levélben majd benne lesz.

Nagyon szeretem a Karácsonyt. Nemcsak azért, mert akkor van a születésnapom, hanem azért is mert akkor a család összegyűl, ebédelünk, vacsorázunk, beszélgetünk és társasjátékozunk.

Köszönöm, hogy elolvastad a levelem.

 SZALAI TÍMEA KRISZTIANA
 (IV. B osztály)

LAKATOS CLEOPATRA (0. D o.)

Karácsony

SZILÁGYI DOMOKOS

*A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.*

*Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.*

*S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.*

BALÁZS LEVENTE (0. D o.)

ÉR hangja – egy évtizednyi folyamatos tájékoztatás

Tíz év, egy évtized. Ennyi ideje született meg az *ÉR hangja* alapötlete, mely idő közben igazi helyi „médiabirodalom-má” nőtte ki magát. Kezdetben – mint jómagam is – lelkes önkéntes fiatalok dolgoztak az újságnál, tudásuk legjavát betéve a munkába. Időközben sok változás történt, sokan elmentek, újak érkeztek helyettük, de megmaradt egy kicsinyke rész az egykori kemény magból, akik még mindig szívvel-lélekkel igazgatják az újság és az azóta megszületett televízió, rádió, egyesület ügyeit.

Rövid áttekintéssel szeretném ezt a tíz évet összefoglalni, bemutatni: 2009 decemberében megjelenik az első havilap és következő évben honlap is készül, melynek mottóját Bíró Orsolya kolléganőnk ötlete adja: „tájékoztatás és folyamatosság”. Valószínűleg akkor még egyikünk sem gondol bele, hogy a folyamatosság ilyen jól sikerül majd.

A rengeteg kedves bátorító visszajelzés alapján kezdett el körvonalazódni egy álom, mely hamarosan valósággá vált. 2012-ben a helyi polgármesteri hivatal megnyert egy határon átvívelő pályázatot, melynek keretében munkatársakat, vállalkozó szellemű fiatalokat küldött továbbképzésre, ahol a média alapjairól, működéséről tanultak. Szintén ez évben létrejött az egyesület, mely kezdetben lelkes helyi önkéntesekkel, majd később európai uniós projektek keretében dolgozik együtt helyi és külföldi fiatalokkal.

Következő évben, 2013-ban elkészült a stúdió, ahonnan júniusban az első tévéadás sugározta. A televízió azóta is heti rendszerességgel jelentkezik műsorával, melyet szinte harminc településen követnek a nézők. Ugyanezen év novemberében beindult az online rádió munkája is, mely a nap 24 órájában zenéket és délutánonként élő műsorokat közvetít a hallgatóknak.

Nekem a szívem csücske azért megismert kicsit az újság maradt. Talán azért, mert mindig is ez volt az én igazi utam, és azért is, mert életem szinte egyharmada köt hozzá. Tíz év, 117 lapszám, rengeteg cikk, interjú, történet, melyek által valamit megörökítettünk az utókorra. Valami fontosat abból, amilyen az Érmellék egykor volt, amilyen most és amilyené formálódik a kezeink közt, gondolataink, tetteink által.

Most pedig nem marad más hátra, mint jómagam, egykori és jelenlegi kollégáim gondolataival köszöntsem fel az ünnepeket: Isten éltesen sokáig, *ÉR hangja*, boldog tizedik születésnapot!

VÁNYA BLANKA főszerkesztő

Az *ÉR hangja* közreműködőinek hajdúböszörményi média-továbbképzése a megnyert határon átvívelő pályázat egyik hozománya volt

• „Az egyik kitalálója és megálmodója vagyok az *ÉR hangja* médiacsoportnak. Önkéntességet, munkát, amit szeretek, közösségépítést, tehetség-gondozást, barátokat, jó kollégákat jelent nekem az *ÉR hangja*, olyan közeget, ahova szívesen járok.” (Aszalós Tímea)

• „Az *ÉR hangja* számunkra egy közösséget jelent, amely összetart, segít, ha kérem, egy olyan csoport melyre számíthatunk. Visszaemlékszem a kezdeti időkre, amikor eljártunk Hajdúböszörménybe a HU-RO-s programon keresztül tanulni, amikor hétfőként csapattá kovácsolódtunk a forró melegbe, ki-ki a maga közösségből érkezett, de együtt tanultuk az újságírás, a tévézés, rádiózás alapjait. Az újság fontos számunkra, mert a falvakon sokszor a lapból értesülnek az emberek a hírekről. Sokszor elgondolkodtam azon, hogy hallassuk-e hangunkat a falvakról? És miért? Vajon fontos az, amit gondolkodunk vagy írunk? Mindig jó érzés, ha valaki elmondja, olvastam az újságot, ez vagy az tetszett benne. Jó hogy ennyi éve működik az Érmelléken az *ÉR hangja* újság, hogy van támogatás az újság megjelenéséhez.” (Béres Angéla)

• „Számomra az *ÉR hangja*, a város, a hat település hangja. Tíz éve próbálja hallatni a hangját, megmutatni a civil szféra munkáját, dokumentálni a város fejlődését, igyekszik részt venni a kulturális rendezvények szervezésében. Kiemeli településünket, gazdagabbak vagyunk általa, és olyan lehetőségeket ad nekünk, amit mástól

nem kapnánk. Itt a digitalizálás mellett, a nemzetközi önkéntes programokra gondolok. Büszke vagyok rá, hogy alapítója, felelős kiadója lehetek, ugyanakkor köszönettel tartozom, mindenkinek, aki valaha is akármilyen részt vett, szerepet vállalt munkájában.” (Béres Csaba)

• „Tíz évvel ezelőtt, azt hittem, hogy az *ÉR hangja* csak egy szalmaláng, csak a divat egy pillanatnyi fellángolása. Volt egy kezdeti csapat is, lelkes, ambíciózus, vállalkozó kedvű. A csapat, azóta változott, volt, aki csak a sajtóval szakított, volt, aki végleg itt hagyott bennünket. A csapat változott, cserélődött átalakult. Ennek is köszönhető, hogy ez a »szalmaláng« már tíz éve lobog. Hát lobogjon is csak tovább, legyen fáklya, legyen tábornok, legyen tűztenger, legyen bármilyen tűz... De legyen!” (Béres Imre)

• „2010 elején kezdtem el cikkeket írni ebbe a lapba, s azóta már kismillió dolgot csináltam az egyesület kötelekeiben. Ennyi élettapasztalat nyomán nehéz röviden megfogalmazni mit is jelent számomra... A részem és a része vagyok.” (Bíró Orsolya)

• „Innen, távolból, Kolozsvárról jobban lehet látni, hogy *ÉR mellék* nagy fejlődési potenciállal rendelkezik, kitűnő, tette kész magyarokkal. Merem állítani, hogy (sz)épülő jövőtök egyik fontos építőköve az *ÉR hangja* havilap, amely elképzelhetetlen lett volna [Bíró] Orsolya okossága, [D. Mészáros] Elek professzionalizmusa, [Ványa] Blanka szókinccgazdagsága, [Fekete] Katalin és [Pap] Enikő talpraesettsége, valamint, nyilván [Béres]

Csaba és [Aszalós] Tímea kezdeményezőkéssége és az összes többi közreműködő nélkül. Megtiszteltetés veletek együtt dolgozni. Még sokszor tíz évet!” (Ferencz Csaba-Levente)

• „*ÉR hangja*? Három éve, hogy belecseppentem. Nem nagy idő. Vagy mégis? Szeretem, hogy szól, hallatja azt, hogy történnek jó dolgok a világ e kicsiny szögletén. Tíz év nagy idő, sok-sok gondolat, öröm, siker, küzdelem, munka, kudarc, hátat fordítás, megbékélés, apró kavicsok a meder mélyén, nekifeszülés, még több munka és a távolságok ellenére is jó csapat, összetartozás.” (Rupárcsics Judit Csilla)

• „Életemben először tapasztaltam, hogy milyen jó önkéntesnek lenni, tanítani, rávezetni, létrehozni valami újat, bízni a másokban, stílust teremteni. Ennyi.” (Szabó Csongor)

• „Az *ÉR hangja* számomra lámpás volt, ami rávilágított arra, hogy mind ebben az érmelléki vidékben, mind –önmagamban több rejlik, mint azelőtt gondoltam volna. Lámpás volt, melynek a fényénél írhattam és olvashattam.” (Szűcs-Pap Enikő)

• „Nekem az *ÉR hangja* az a hely, ahol megismertem és az írásaim, gondolataim által másoknak is megmutattam magam. Az önismeret mellett pedig a kapcsolatok helye is, hisz az évek során rengeteg emberrel hozott össze a sors és minden találkozásért hálás vagyok, mert mindannyian kicsit hozzájárultak ahhoz, aki ma vagyok.” (Ványa Blanka)

Egyedül tapsolok

Hordozni akartam homlokcsókod, ott!
Érkeztem a mennyország kapujához,
de az pont zárva volt.

Hát egyedül tapsolok az úton,
Társam egy se.
Sem magam, sem te
Nem kapjuk az áldást.

Látni akartam a tettek mögé, ott!
Érkeztem a pokol kapujához,
de az is tiltva volt.

Hát egyedül tapsolok az úton,
Társam egy se.
Sem magam, sem te
Nem kapjuk az áldást.

Vakon, süketen, meztelen,
Áldás nélkül esztelen.
Érkeztem trónodhoz, Uram.

Te rámutattál az útra,
Melyen egyedül tapsolva járok.
Életre ítélte,
S ez rosszabb, mint egy átok.

Újévre

Szégyennél nagyobb úr az éhség,
hiába tárva-nyitva a pékség.

Kukából jobb ízű a falat,
minthogy otthon egyedül vájd a falat.

A macska kinyalta a tejfelt,
Párizsban festik az Eiffelt.

Eiffel-tejfel,
lusta Laci kelj fel!

Odakünn nagy a csődület,
csőre van töltve az örület.

Örület-csődület...
kezemben egy feszület.

Ajtóféltre akasztott kiskendő,
eltelt sebbel-lobbal az esztendő.

Karácsony van

Karácsony van, eső zuhog.
Nem hallani, hogy szárny suhog.

Homály feszül, lobban a láng,
Az idő csak egyre ráng.

Utcasarkon horkan az éjszaka,
Nem érzik a bejgli szaga.

Bukott angyal szárnya sepri,
A köre hullott gyertyaviaszt.

Mit gondolsz, a ma
hoz majd végre vigaszt?

Ne fordítsd el a fejed, nincs hová fuss!
De jött egy SMS: megszületett Jézus!

Furcsa Karácsony

Furcsa Karácsony
Se hó, se jég,
Se ég a gyertya ég,
Se vinkli, se bájgli,
Se szeress, se állj ki,
Se rokon, se ismerős,
Se okos, se eszelős,
Se bor, se sör, se pálinka,
Se sűrűn, se nagyritka,
Se szeretlek, se temetlek,

Se hívó, se eretnek,
Se bírlak, se taszítlak,
Se vége van, se folytatlak...

Német Andrea

Albistról elszármazott tanítónő,
aki középiskolai tanulmányait
Margittán végezte. Ebben az időszakban kezdődött költői pályafutása, 2010-ben *Világvége ábécé* címmel adta ki első önálló verseskötetét.

Volt kollégája, az időközben elhunyt Erdei Ferenc tanító bácsi a következőképpen jellemezte munkásságát: „A versekben jelen van az az életérzés, mely korunk minden emberét átítatja: alig férünk el a földön, egymás sarkát tapossuk, de ebben az arctalan tömegben egyedül vagyunk.”

Régen közösségek voltak, ma pszichiáterek vannak

Az egyszerűség mindennek a kulcsa – vallja az öt gyereket nevelő köbölküti Darabont család

Egyik ismerősömnek mesélt valaki a Darabont családról, amit fél füllel én is hallottam és hamarosan adódott esemény, ahová meghívtuk őket és végre személyesen is találkozhattam velük. Itt ismertem meg jobban Attilát, Esztert és az öt gyönyörű gyermeküket. Szembetűnő, szinte kiviláglik az a végtelen egyszerűség, jószág, ahogyan másokhoz viszonyulnak és élnek. Ebből szeretnék most megosztani az olvasókkal is, hogy így adventben, ünnepet várva, újraéljük, amit gyerekként még tudtunk, éltünk, elinduljunk a fény felé és ne csak a homályos anyagias világban botorkáljunk tovább.

– **Hogyan emlékeztek vissza gyerekkori önmagatokra?**

– **Eszter:** Diószegen nevelkedtem, de a legszebb gyerekkori emlékeim Köröstarányhoz kötnek, ahol mindig a nagymamámnál töltöttem a nyári nagyvakáció legnagyobb részét. Nagyon egyszerű, hallgatag asszony volt az én nagymamám. Egyszerű ember, akit a családban egy kicsit még le is néztek ezen egyszerűség miatt. Négy gyereket nevelt fel, háziasszony volt, aki maga sütötte a kenyeret, kalácsot, kertészkedett, végezte a háztáji dolgokat. Most utólag visszagondolva, nagyon sajnálom, hogy akkor gyerekként, majd fiatal lányként nem figyeltem oda jobban arra, ahogyan élt, mert most felnőttként jöttem rá, hogy én is pontosan úgy szeretnék élni, mint egykor ő.

– **Attila:** Gyerekként mindig úgy éreztem, hogy tudnék varázsolni, gyógyítani másokat. Ebben egészen biztosan nagy szerepet játszott az is, hogy édesanyám igen korán betegeskedni kezdett. Mindig próbáltam neki segíteni, masszíroztam, gyógyfűvekkel kenegtettem. Érdekes dolog ez, mert a gyerekek mindig ösztönösen megérik, hogy mi az ő útjuk, csak a városi élet, a modern kor velejárói elnyomják bennük ezeket az ösztönöket. Akkor lesz valaki igazán boldog, ha vissza tud térni a gyermekkori álmokhoz, és meg tudja valósítani őket, mert az az ő igazi útja. Most nagyon boldog vagyok, mert lehetőségünk nyílt arra, hogy a jövő évtől a feleségemmel természetes gyógymódokról tanulunk majd.

– **Hogyan indult el a közös életek?**

– **Eszter és Attila:** Mint a fiatalok nagy többsége, egy szórakozóhelyen ismerkedtünk meg. Ami érdekes az egészben: megismerkedésünk után mi szinte azonnal együtt is éltünk. Borsra költöztünk, itt született az első négy gyerekünk is. Valahogy mindig egy hullámhosszon működ-

tünk, amikor rossz úton jártunk is, együtt toltuk a „szekeret” arrafelé. A jó úton, a változás felé is együtt indultunk el.

– **Sok gyerek szegénység, mondják sokan. Ti mit gondoltok erről?**

– **Eszter:** Az egyik legkorábbi emlékem gyerekkoromból: körülbelül úgy hároméves lehettem, amikor azt mondtam, hogy én felnőttként majd boldog leszek és hét gyerekem lesz. A családban sokszor viccelődve kérdezték is, hogy: mondd csak Eszterke, hány gyereked is lesz majd, ha nagy leszel? Már talán akkor is értettem, hogy a gyerekek számával a szeretet is egyre csak nő az emberben. Erről eszembe jut egy kedvenc Andersen-mesénk, amelyben egy találós kérdés szerepel: mi az, amit, ha kettéosztunk, több lesz belőle? A válasz pedig természetesen a szeretet.

Az előítéletek nem igazán fontosak számunkra. A szegénység fogalma is pont olyan, mint a szépség, ki dönti el azt, hogy ki számít szegénynek, szépnek? A világ, amelyik mindig arra törekszik, hogy sóvárogjunk valami több után, sose legyünk megelégedve azzal, amink van.

– **Attila:** Sokan furcsán néznek ránk, mikor kiderül, hogy öt gyereket nevelünk. Sokan fordultak el tőlünk, mikor elkezdtünk a szívünk szavát követve élni. Ez az út azonban nagyon sok mindenre megtanított. Ahogy a gyerekek sorban megszületnek, az ember egyre inkább rájön, hogy nincs értelme az anyagiaknak, a lényeg valahol máshol van.

– **Jelenleg Köbölküton éltek egy tanyán. Mi indította el a változást?**

– **Eszter:** Nagyobb tartozást halmoztam fel, ez indított el bennünket az úton. Akkor Attilától kaptam egy füzetet *Önfenntartás* címmel. Megkért, hogy minden kiadást és bevételt pontosan, az utolsó lejjig vezessek ebbe. Ez nagyon sokat változtatott a pénzhez való viszonyunkon. Rájöttünk, hogy mennyi felesleges dologra költöttünk addig, és megta-

Mi az, amit ha elosztunk, több lesz belőle? A válasz természetesen a szeretet

nított félretenni a pénzt. Az így összegyűjtött összegből vettük meg később a tanyát.

– **Attila:** Az anyagiakhoz való tudatos hozzáállás teljesen más élet szemléletet is hozott magával. Elkezdtünk odafigyelni az állatokra, igyekeztünk előteremteni mindent magunknak, így a kiadásaink is jelentősen csökkentek. Megszületett a vágy egy másfajta életre: tanyákat kezdtünk kutatni a környéken. Sokáig kerestünk, és végül egy köbölküti út hozta el a várva várt álom beteljesülését. Két tanya volt a falu két végében. Miután az elsőt megnéztük, amely szépen felújított, rendezett épület volt, Eszter már nem is akarta a másikat látni, azt mondta, hogy jó lesz ez nekünk. Engem mégis hajtott valami, hogy elmenjünk a másik helyre is. Amikor megláttuk a gyönyörű régi faragott fakaput, a fagerendás mennyezetet a házban, már tudtuk, hogy itt fogunk maradni.

– **Véleményetek szerint melyek egy jó házasság alappillérei?**

– **Eszter:** Nincsenek előre megírt receptek semmire sem, így a házasságra sem. De vannak örök érvényű dolgok, amik mindenütt igazak. Egy kapcsolatot, családot, házasságot, szerintem a közös cél, a hit és szeretet kell, hogy összetartsa. A sze-

retet alatt nemcsak a másikkal való ragaszkodást értem. Arról szól, hogy az embernek először el kell fogadnia, szeretnie kell saját magát úgy, ahogy van, hiszen csak akkor tudja majd a társát, gyerekét is szeretni és elfogadni igazi valójában. Meg kell tanulni újra szeretni, visszatérni az útra, amin gyerekként jártunk, amit a sok anyag (anyagi javak) közl elvezettünk.

– **Attila:** Manapság nagyon sok házasság megy tönkre a pénzcentrikusság miatt. Egész évben hajszoljuk az anyagiakat, és ezt nem tudjuk pótolni két hét szabadsággal, ünnepnapokkal. A hétköznapiakban kell ott lenni, jelen lenni, amikor szükség van ránk. Elfelejtettük szeretni, tisztelni saját magunkat, és ha az egyéni baj van, hát hogyne lenne a közösségekkel, családokkal, házasságokkal is.

– **Mit jelent számotokra az ünnep?**

– **Eszter és Attila:** Gyerekként nem volt díszítés, sallang. Kalács volt, csendesség volt. Nem emlékszem rá, hogy valaha is kaptam volna a nagyszüleimtől ajándékot, vagy ők adtak volna egymásnak, mégis boldogabbak voltak az ünnepnapok. Az emberek várták, örültek a fénynek (napforduló). Számba vették az eltelt esztendő, és tervezték a következőt. Palántákat neveltek az ablak-

ban, készítették a magvakat a tavaszi ültetéshez. A természettel foglalkoztak, az étellel, hogy új élet sarjadjon majd a tavaszi napsütéssel. Mi már nem tudjuk azt tenni (és nem is kell), amit az őseink, hisz ez nagyon régen volt. Meg kell találnunk a saját utunkat, a képet, amit ők is követték. Mikor a nagytaták régen diófát ültettek, azt úgy tették, hogy már az unokákra is gondoltak, akik majd a fa árnyékában ülnek. Meg kell újra tanulni igazából adni, olyat adni, aminek a gyümölcsét mi lehet, már nem fogjuk élvezni, de az unokáink, az utánunk következők igen.

Az ünnep valahol elveszett, csak a külsőségek maradtak. Fontosabbak lettek mindennél. Olvastam valahol és nagyon igaz a mai világra, hogy nincsenek már közösségek, amik megtartsák az embereket, ma pszichiáterek vannak. Régen minden embernek megvolt a maga szerepe a közösségben: a falu bolondja például előre jelezte, ha nagy vihar közelített. Mert nincsenek hiábavaló életek, ahonnan elvettek valamit, ott kárpótolta a mindenható azt egy másik adománnyal.

Az lesz majd az igazi ünnep, amikor fel tudunk másokat is emelni magunkhoz, nem hagyunk senkit egyedül elveszni.

VÁNYA BLANKA

